

lemme Landdistrikter i Hovedstaden, i Modsætning til, hvad Tilfældet er for Købstæderne, hvor dette kan ske i Henhold til Loven af 17de Maj 1873. Man har altsaa maattet søge særlig Lovhjemmel, og selv bortset derfra, vilde man vel ogsaa være nødt til at søge den, da der ikke bliver Tale om Indlemmelse i egentlig Forstand, i alt Fald ikke direkte Indlemmelse, og heller ikke om Indlemmelse i Kjøbenhavn paa den Maade, at der ikke bliver Forskel paa de indlemmede Dele og det gamle Kjøbenhavn. Naar jeg siger, at det ikke er Indlemmelse paa direkte Maade, der finder Sted ved Vedtagelsen af dette Lovforslag, er det saaledes at forstaa, at man søger Lovgivningsmagts Bemyndigelse til at erhverve kongelig Resolution for, at en saadan Indlemmelse kan finde Sted, naar begge Parter, saavel Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse som Brøndshøj Sogneraad, indgive Andragende derom. Naar Indlemmelsen ikke kan siges at stille de indlemmede Distrikter lige med det gamle Kjøbenhavn, er dette jo begrundet i de særlige Forhold, som findes i denne for en stor Del meget landlige og spredt bebyggede Kommune, for hvilken det maa siges at være meget lidet heldigt, om alle de i Kjøbenhavn gældende Regler for Skolevæsenet, Vejvæsenet og Sundhedsvæsenet skulde blive gjorte gældende i deres fulde Omfang, selv om man er enig om, at det er det, der skal stræbes efter. I gejstlig Henseende forbliver alt væsentlig uforandret, Indlemmelsen er kun verdslig. Her er Tale om 3,600 Tdr. Land med et Indbyggerantal paa mellem 6 og 7,000, det er altsaa et Areal, som tilnærmelsesvis er lige saa stort som det nuværende Kjøbenhavn, men derimod er Antallet af Indbyggere netop som Følge af Sognets væsentlig landlige Karakter langt ringere. Naar man nu spørger, hvilke Bevæggrunde der har været bestemmende for de to Kommuner til at søge paa denne Maade at komme i Forbindelse med hinanden, saa har jeg allerede for Kjøbenhavns Vedkommende antydnet dem, i alt Fald de væsentligste Momenter for Kjøbenhavns Kommune, nemlig Ønsket om bedre Adgangsveje til Hovedstaden. Men der er ogsaa forskellige andre Forhold, som gøre det ønskeligt for Kjøbenhavns Kommune at kunne erhverve dette Sogn som en Del af Kjøbenhavn. Der er adskillig Anledning til Udvidelser i Kjøbenhavn, og det er allerede saaledes, at forskellige offentlige Bygninger, som tilhøre Kjøbenhavn, ikke ligge paa Byens Grund. Ved Kjøbenhavns Udvidelse som

Fabrikby vil der netop i dette Sogn være god Anledning til at lægge Beslag paa de udstrakte Arealer, som findes der, og fremdeles er det jo ogsaa i Skatteforholdene, under vore ejendommelige personlige Kommuneskatforhold, af megen Betydning for Kjøbenhavns Kommune, om Grænsen er saa nær eller langt borte, den Grænse, hvor Kjøbenhavns Skatteforhold høre op, og Formue- og Lejlighedsskatten begynder. Endelig kan man jo nok forstaa, at Kjøbenhavns Kommune ikke gerne ved Siden af sig vil have en Kommune, om hvilken det maa siges, at den i væsentlig Grad lider under Hovedstadens Nærhed. Det kan ikke nægtes, at saavel denne Kommune som de andre, vi komme til at tale om i de ligeledes i Dag foreliggende Lovforslag, i ikke ringe Grad ere trykkede af Kjøbenhavns Nærhed i social Henseende, hvilket ogsaa har givet sig Udtryk i den Omstændighed, at denne Kommune, som ogsaa de øvrige, har erhvervet sig ikke ringe Gæld. Noget godt Parti kan man ikke sige, at det er for Kjøbenhavns Kommune, Penge følger der ikke med, men der er stor Tilbøjelighed paa begge Sider, og det har forekommet mig, at det maatte være afgørende for Lovgivningsmagten, hvorvidt det socialt set er anbefalelsesværdigt, hvorimod den mere økonomiske Side af Sagen ikke vedkommer os, uden for saa vidt det maa paases, at der øves Ret og Skel mod de paagældende Kommuners Beboere. Det er i denne Henseende at mærke, at der ikke har fundet nogen Afstemning Sted mellem Kommunens Beboere, saaledes som det er foreskrevet med Hensyn til Indlemmelse i Købstæder. Men til Gengæld er der i alt Fald for denne Kommunes Vedkommende enstemmig Tilslutning fra Sogneraadets Side, og der er ikke nogen Tvivl om, at hele Befolkningen i Brøndshøj Sogn ønsker, at denne Indlemmelse skal finde Sted, og det er for saa vidt heller ikke saa underligt, eftersom der i Overenskomsten mellem Sogneraadet og Kjøbenhavns Kommune er truffet saadanne Bestemmelser, som maa siges at være overordentligt liberale for Brøndshøj Sogns Indbyggere. Jeg skal anføre i denne Henseende, at for Skatternes Vedkommende, som naturligvis er et meget væsentligt Moment, er man gaaet den Vej, at naar nogen kommer til at betale lavere Skat ved, at hans Ejendom indlemmes i Kjøbenhavn, skal han nyde godt af denne lavere Skat — det drejer sig for visse Ejendomme om en meget stor Forskel — men naar nogen kommer til at betale højere Skat,